

3401

Fru Helga Bengtsson, Mörrum.

När natten kommer och bjuder vila
då sköna Anna åt lunden ilar
Att möta Alfred i dalens lund
han lovat komma i kvällens stund.

Sjöng de mycket här i Mörrum förr i tiden, när jag
var ung.

"I låga ryttartorpet i höga Hunneberg" sjöng de
också på den tiden.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

2

3401

1. Herr Peder han gångar sig till åt kammaren in
för att kamma och krusa upp sitt hår
sen gångar han sig till sin fostermoder in
och frågade vad död han skulle få.
2. Ja inte skall du dö uppå sotesängen din
och ej heller bliwa slagen uti krig
men akta dig väl för böljorna de blå
att de icke förkorta ditt liv.
3. Du skall bygga ditt skepp utav lättaste kork
och master utav valfiskaben
och vimplarna skall vara utav rödaste guld
och flaggorna likaså.
4. Och när de hade seglat en fyra hundra mil
så började skeppet att slå
så bådade sin Gud och sin far i Himmelen
om hjälp om de detta kunde få.
5. Kaptenen han var en förståndiger man
han talade förståndiga ord
ja låtom oss kasta en guldtärning ombord
så fårman se, vem den största synd har gjort.
6. Den första guldtärningen på spelebordet rann
emellan de skepparemenn
ja lotten föll på Peder, på Herr Peder första gång
vår älskade konungason.
o. s. v.
7. Den andra guldtärningen på spelebordet rann
emellan de skepparemenn
ja lotten föll på Peder, på Herr Peder andra gång
vår älskade konungason.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Herr Peder.

3

8 Den tredje guldtärningen på spelebordet rann
emellan de skepparemenn
ja lotten föll på Peder, på Herr Peder första gång
vår älskade konungason.

9 Ja efterson I sägen, att jag är den som största synd
har gjort
se då bekänner jag mitt brott inför Er
två kyrkor har jag rövat, tre kloster har jag bränt
och två flickor har jag narrat och skämt.

10 Om någon utav eder skulle komma i land
och min fostermoder frågar efter mig
säg henne, att jag tjänar uti främmande land
och har det både trevligt och gott.

11 Om någon utav eder skulle komma i land
och min fosterfader frågar efter mig
säg honom att jag vilar under böljorna de blå
säg honom att han bättra sig få (då)

12 Om någon utav eder skulle komma i land
och min fästemö hon frågar efter mig
säg henne, att jag svajar uti evighetens kval
säg henne att hon gifta sig får.

13 Sen togo de Herr Peder i hans fagergula hår
och hyvade honom uti sjön
när herr Peder börjar sjunka börjar fartyget att gå
och svaja uppå böljorna de blå.

I Ringamåla i Jongsjömåla sjöngs denna visa, när jag
var liten. Det var de äldsta, som sjöng den.

3401

"I Karlstad där bodde" sjöngs också då.

Det är en gammal visa. Sjöngs i mors barndom.

Här är en annan visa:

Ung Erik mötte Karin sin
på skogens öde stig
han sade, vill du bliva min
och jag vill älska dig
som maka uti nöd och lust
alltintill livets sista pust.
Trall - - - -

Förr skola stjärnor falla ned
som pärlor till vår jord
än jag dig nånsin överger
Gud hörer mina ord
han straffe mig till evig tid
Om jag ej trofast blir därvid
Trall - - - -

- - -hon snällt från rock till vävstol gick
för att allt till julen ha i skick.
trall --

-- Hon blommor plockade i hast
och blande en fägrig blomsterkvast
trall

Med den uppå sin psalmbok gick
hon sedan till Guds hus
och säkert var att Erik fick

Skriv endast på denna sida!

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

6

3401

den innan solens ljus.
Den sjunker bakom bergen ner
och kanske han fick ändå mer.
trall. - -

En söndag satt hon hemma själv
i ljuva drömmar sänkt
och speglade sig uti den älv
som rann förbi dess tjäll
hon satt där än, när modren kom
helt rörd från Herren helgedom.
Trall.

Min dotter sade modren ömt
jag sorger till dig bär
ung Erik har dig rent förglömt
han har en annan kär
det lystes första gång i dag
och det är sant försäkrar jag
trall - -

Med sorgsen blick och bleknad kind
steg Karin hastigt upp
hon såg sig om, "Du kalla vind",
hon sade, "styr mitt lopp".
Och med ett språng ung Karin låg
i strida älvens kalla våg.
trall.

Om åtta veckor Erik for
till kyrkan med sin brud
och inför altarrunden svor
vid alla världars Gud
att henne uti lust och nöd
med trohet älska till sin död.
trall...

3401

Ur templet bröllopsskaran skred
med fröjd och full musik
allt efter ortens bruk och sed
man möter där ett lik.
Vid kyrkogårdens gröna port
där bars till gravens viloort
trall

Vem är den döde som I bär?
ung Erik sporde nu
du säkert henne minnas lär
ung Karin är det ju
som döden i firtvivlan fann
så svarade en gammal man.
trall

Hemsk såsom döden till att se
och mörk som stjärnlös natt
med dystra ögon stirrande
hov Erik upp ett skratt
hemskt såsom ulvens hesa skrån
och lopp från bröllopsskaran hän
trall

Nu irrar han båd natt och dag
med vanvett bygden kring
med dystra vridna anletsdrag
ej frid på jordens ring
han får i sina levnadsdar
för falsk han kärlek svurit har
trall

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

8

3401

Men uti gravens lugna sköt
ung Karin äger ro
och sover där en sömn så söt
i gravens stilla bo
Och dit går mången ömsint mö
att tårar ljuta, blommor strö
trall.

Ung Erik sjöngs i Ringamåla i min barndom.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

9

131:
Risten In
Wörman 1: m
1929

3401

Uppå A. Malungens
Vekerman

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

Bar. Helga Bengtson

född 1874 i Ringamåla 10

"En herreman så stolt och bård
som ägde tunnor guld"
sjöngs i Ringamåla, så ock

"Amanda satt med en krans i håret
hon var så skön som en ros om våren"

(mel. Aplagården i Värnamo)

På Grevens gods Lars Petter
i trasor syntes gå
de greveliga svinen
han vaktade uppå
av vem Lars Petter föddes
av vem han var av all
det själv han intet visste
blott att han frös och svalt.

Den enda som medömkan och tröstan ville ge
var grevens lilla dotter, ett barn som hjärtl. ler
de kräseliga skorpor, som henne räcks var dag
hon gömmer åt Lars Petter, så arm, så sjuk och
svag.

Då börjar gossen gråta och se så hjärtans gott
uppå den lilla flickan som rodnad är visst smått
en dag kan det nog hända, att jag kan ge igen
så har en röst mig viskat, en röst från Himmelen.

Den dagen kan sig komma, då ni ej ser mig mer
så giv mig lilla blomman som ni i handen bär
och flickan räcker blomman med hand^d så fin och
späd

3401

tillåt mig handen kyssa: - Ja gärna får ni det.

Det var den första gången, jag Herrens hattvard fått jag kände mig så lycklig, jag drömde sedan gott jag drömde då så mycket, som aldrig kan slå in jag drömde, o förlåt mig, jag drömde ni var min.

O Herre Gud i Himlen, visst har jag drömt det så och låt sen allt det andra i sin fullbordan gå så talade Lars Petter och som en pil flög bort från greveliga slottet han syntes där ej fort.

När åtta år var gångna, kom där en vagn så grann till slottets marmortrappa, i vagnen satt en man han syntes hög och kraftfull med bleka, ädla drag och godset under klubban det skulle gå i dag.

Han ser en skynt i fönstret av en förgråten mö då sprider sig en rodnad uppå dess kinders snö han går in i salen auktionen börjas då jag giver dubbla summan, här ligger pengar: slå.

LUNDS UNIV.
FOLKMINNES-
ARKIV

11